

synes navnlig at være, at de fleste af disse veje må underkastes en mere eller mindre omgribende udbygning, og at hverken sogne- eller amtskommunerne uden særlig hjælp mener at kunne påtage sig de dermed forbundne udgifter. Efter et ganske løseligt skøn anslås udgiften ved udbygning af den del af de omtalte biveje, som ikke allerede er udbygget, at ville andrage et beløb af godt 500 mill. kr. Opgaven kan derfor kun løses, såfremt udbygningen kan gennemføres med vejfondstilsbud, f. eks. udstrakt over en 10-årig periode. Det er derfor i § 8, stk. 4, litra b, i nærværende forslag forudsat, at vejfondsmidlerne vil kunne anvendes til dette formål. Det kan dog ikke anbefales, at optagelsen af de omhandlede bivejsstrækninger som landevej udskydes, indtil udbygningen af hver enkelt strækning faktisk har fundet sted, idet man ikke vil kunne forlange, at sognekommunerne skulle anvende mere end de mest nødtørftige beløb på sådanne vejs vedligeholdelse, når dog vejene efter udløbet af en kortere eller længere periode skal være landeveje. Da man under disse forudsætninger heller ikke kan påregne, at sogne- og amtskommuner altid vil kunne enes om vilkårene for overtagelsen, foreslås det at gennemføre en midlertidig afvigelse fra vejlovgivningens regler, således at ministeren efter forudgående forhandling med vedkommende sogne- og amtsråd og efter indstilling fra vejnævnet kan bestemme, at en bivejsstrækning af den ovenfor omtalte art skal optages som landevej under forudsæt-

ning af, at den fornødne udbygning af vejen allerede har fundet sted, eller at der straks eller senere ydes vejfondstilsbud dertil. Med hensyn til det økonomiske mellemværende synes det rimeligt, at sognekommunen, der hidtil har haft ansvaret for vejens tilstand, betaler den del af udgiften ved udbygningen, som ikke dækkes af vejfondstilsbudet på 85 pct. Dette synes også rimeligt, fordi en sognekommune, som allerede har foretaget udbygningen, ikke derved bør have sat sig i en ringere stilling end en kommune, der ikke har udbygget en sådan vej. Endvidere bør sognekommunen naturligvis betale en godtgørelse til amtskommunen, såfremt vejen ved overtagelsen er mangelfuldt vedligeholdt. Det foreslås, at det godtgørelsesbeløb, som efter disse retningslinier i hvert enkelt tilfælde skal betales af sognekommunerne, fastsættes af ministeren efter indstilling fra vejnævnet.

Til § 15.

Som modstykke til bestemmelsen om, at indtægterne i henhold til de forskellige afgiftslove overføres til vejfonden, foreslås det udtrykkeligt fastslået, at vejfonden også hæfter for tidligere indgæede forpligtelser i henhold til disse love. Herunder foreslås tillige skabt hjemmel for, at de i de seneste år med finansudvalgets tilslutning ydede tilskud af den særlige fond til vejarbejder til sønderjyske udstykningsveje kan fortsætte indenfor de for disse foran omtalte foranstaltninger forudsatte rammer.